

۲۰۱۹/۰۴/۲۱

ارسالی حامد نوید

پیر میفروش

سروده زیبایی از شادروان غلام احمد نوید

با فرا رسیدن بهار شادمانم که این غزل مرحوم غلام احمد نوید غزلسرای معاصر افغانستان را نظر به تقاضای عده زیادی از دوستان به خدمت تقدیم میدارم. این سروده ناب شادروان نوید را که نخست مرحوم استاد رحیم بخش و سپس نجم نوایی هنرمند خوش آواز کشور، هریک در قالب آهنگهای زیبایی سروده اند، بخاطر پختگی کلام و شیوه گفتار استادانه آن برخی باشعراي متقدم سبک هندی وعده ای هم با سروده های حضرت حافظ به مغالطه میگیرند، درحالیکه این غزل از مرحوم نوید است و بارها در جراید و مجلات کشور به نشر رسیده.

اگر شراب دهد پیر میفروش مرا

درین بهار نبینی دگر به هوش مرا

دهان قلم موج بستن آسان نیست

توان کیست کند منع از خروش مرا

همان منم که فتم مست شب به میکده ها

سحر برند خراباتیان به دوش مرا

چه خوش ترانه سرکرده ام درین گلشن
خدا کند که نسازد فلک خموش مرا
تو ای حریف میندار آنقدر خامم
به هفت دیگ خود افلاک داده جوش مرا
دلم به سینه ز فرط نشاط می رقصم
که تا صدای خرامش رسد بگوش مرا
گلم به صحن چمن، جلوۀ دگر دارم
چه می برید به دکان گل فروش مرا
درین حدیقه من، آن نگهت سبکبارم
که با نشاط برد برگ گل به دوش مرا
تو خود مدام به شرب الیهود مشهوری
چه منع میکنی زاهد زعیش و نوش مرا
مرا به قاصد و پیغام احتیاجی نیست
دهد "نوید" زبام فلک سروش مرا

شیر پور، کابل ۱۳۴۹ هجری شمسی (۱۹۶۰ میلادی)

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و سروده هایی از این نویسنده معزز و شاعر و هنرمند بی بدیل افغانستان جناب حامد نوید را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

پیر میفروش

H_naweed_pir_e_may_ferosh.pdf